

TOEGANKELIJK(ER) ONDERWIJS? ZO KAN HET ÓÓK! - NADUNI PERERA

Posted on 8 oktober 2025 by Muel Hekman

Naduni Perera deelt tijdens deze Week van de Toegankelijkheid wat haar ervaring haar leerde over onderwijs.

Categories: [Onderwijs](#), [Portret](#), [Toegankelijkheid](#)

Tag: [Inclusief onderwijs](#)

Van basisschool tot leerwerkplek en van voortgezet speciaal onderwijs (VSO) tot universiteit. Elke leerling, student, docent of andere onderwijsmedewerker met een beperking heeft iets anders nodig.

Naduni Perera was één van de aanwezige sprekers tijdens de opening van de Week van de Toegankelijkheid in de Haagse Hogeschool.

We vroegen haar waar zij tegenaan liep tijdens haar opleiding en welke verbetering er mogelijk bleek. Welke tips geeft ze mee aan leerlingen, studenten en professionals binnen het onderwijs?

‘Leren is voor mij net als eten. Ik heb het echt nodig.’

Wie:

Naduni Perera (41)

Opleiding:

Mbo zorg en welzijn (niet afgemaakt) en sinds vorig jaar bezig met mbo Ervaringsdeskundige niveau 1 via de LFB Sterkplaats in Rotterdam.

“Ik leer graag nieuwe dingen. Leren is voor mij eigenlijk net als eten. Ik heb het echt nodig.”

Huidige baan:

Ervaringsdeskundige, daarvoor een aantal jaren in de (ouderen) zorg gewerkt.

Hoe omschrijf je jouw beperking:

Ik heb LVB, een licht verstandelijke beperking. Ik kan goed meedoen, maar ik heb wel uitleg en steun nodig. Bij mij ziet dat er vooral uit als steun bij het maken van structuur. Bijvoorbeeld de planning van de dag. Wat gaan we doen vandaag?

Wat doe je als ervaringsdeskundige?

Ik wil andere mensen leren hoe je omgaat met ons, mensen met een licht verstandelijke beperking. Daarvoor stel ik me heel open op. Ik geef workshops en presentaties. Dat doe ik vaak samen met mijn coach en met andere collega's vanuit andere organisaties zoals Middin, Pameijer en ASVZ.

Ik help als ervaringsdeskundige mensen ook met begrijpelijke taal. Met een lector ben ik bijvoorbeeld bezig met het onderwerp palliatieve zorg. Dat is zorg voor zieke mensen die niet meer beter worden. Heel interessant. Samen bedenken we hoe je met mensen met LVB het gesprek voert over palliatieve zorg. Dat gesprek is moeilijk. En extra moeilijk als het mensen met LVB zijn die geen familie hebben of andere ondersteuning.

Waar liep je zelf tegenaan tijdens jouw school- en studietijd en bij de SterkPlaats? En hoe werd hier verbetering in gebracht?

Mijn achtergrond is niet altijd makkelijk geweest. Ik werd op het mbo gepest en leraren namen me niet serieus. Dat heeft veel impact gehad. Ik kon me niet concentreren en mijn zelfvertrouwen ging naar 0. Mijn ouders hebben me zoveel mogelijk geholpen. Ik wilde niet stoppen, maar ben uiteindelijk toch thuisgebleven. Jaren later ging ik de Samen Sterker cursus van LFB doen.

Wat mij nu helpt, is de ondersteuning die ik krijg bij de SterkPlaats van coach Anouschka en Simone. Ze geven me structuur en voorbereiding, maar vooral ook vertrouwen en ruimte om mezelf te ontwikkelen.

Een ander voorbeeld: "Soms vind ik het moeilijk als het snel gaat. Als jullie snel praten en dia's te snel gaan, daar word ik onzeker van. Ik heb geleerd om te zeggen als het te snel gaat, en dan doen we even een stapje terug. Gelukkig gaat het bij de SterkPlaats over onze talenten. Nu ervaar ik dat ik kan leren en werken in mijn eigen tempo, eigen regie heb. En er wordt echt rekening mee gehouden wat je moeilijkheden zijn."

Wat Naduni ook tegenkomt: "Als ik ergens kom als ervaringsdeskundige om bijvoorbeeld zorgstudenten meer te vertellen. Dan is het soms lastig met mij, een 'buitenlands meisje' en met LVB." (red. Naduni werd op Sri Lanka geboren en kwam op haar 16e naar Nederland toen haar moeder met een Nederlandse man trouwde). "Studenten kijken dan de kat uit de boom in het begin. Het gaat nu steeds beter waardoor ik me sneller gehoord voel, en me gelijkwaardiger voel en in gesprek ben."

Wat is jouw tip voor onderwijsinstellingen?

"Ik wil dit niet alleen tippen voor mijzelf, maar voor alle mensen met LVB, of NAH (niet aangeboren hersenletsel) of Down:

- Ik vind het belangrijk dat ik lesmateriaal vooraf kan ontvangen en in begrijpelijke (spreek) taal. Maak het zo makkelijk mogelijk.
- Ik had vroeger ook symptomen van autisme. Ik ga in de pauze dan ook wel eens op een rustiger plek zitten."

Wat is jouw tip voor leraren als het gaat om iemand met LVB te helpen bij het leren?

"Blijf vragen stellen tot we het goed begrijpen. Vraag: 'Heb je de dia goed begrepen?' En als we ja zeggen, dan ga je pas door. Blijf steeds checken of we het hebben begrepen."

“We hebben wat meer tijd nodig om na te denken en het te laten bezinken. Wacht tot de persoon klaar is. Leraren proberen vaak zelf dingen in te vullen, maar NIVEA! Niet Invullen Voor Een Ander. Luister goed en zie hun talenten en kwaliteiten.”

“De leraar moet een goed voorbeeld zijn voor iedereen. Ook als het gaat om gelijkwaardigheid.”

En wat is je tip aan klas- of groepsgenoten om te zorgen dat jij mee kan doen?

“Heb geduld terwijl ik aan het antwoorden ben. Behandel iedereen gelijkwaardig. We maken allemaal fouten, maar door fouten leer je. Iedereen moet mee kunnen doen.”

